

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

107

Vragen van de leden **Wilders** en **Helder** (beiden PVV) aan de minister van Veiligheid en Justitie over *het bericht «Vrouw in rolstoel mishandeld»* (ingezonden 9 september 2011).

Antwoord van minister **Opstelten** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 26 september 2011).

Vraag 1

Bent u bekend met het bericht «Vrouw in rolstoel mishandeld»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

In hoeverre deelt u de mening dat het mishandelen van een gehandicapte vrouw en haar hulphond een meer dan laffe en kwaadaardige daad is?

Antwoord 2

Iedere mishandeling is onaanvaardbaar.

Vraag 3

Bent u bereid om in overleg met het Openbaar Ministerie de betreffende strafvorderingsrichtlijn aan te passen, in die zin dat in dergelijke situaties een hogere straf kan worden gevorderd en dat de betreffende daad kan worden aangemerkt als zwaar commune misdrijf? Zo nee, waarom niet? Zo ja, deelt u de mening dat een drie keer zo hoge straf dan nu geldt voor een dergelijk misdrijf gevorderd moet kunnen worden?

Antwoord 3

Anders dan de berichtgeving in de media wellicht doet vermoeden, is de Richtlijn voor strafvordering mishandeling van het Openbaar Ministerie niet op de onderhavige zaak van toepassing. Het betreft hier een diefstal met geweld op de openbare weg in vereniging gepleegd. Dat is een zwaar misdrijf, waarbij artikel 312, lid 2 sub 1 en 2 van het Wetboek van Strafrecht ten laste wordt gelegd. Het Openbaar Ministerie heeft geen strafvorderingsrichtlijn voor dit soort zaken, omdat het formuleren van de strafeis maatwerk is, waarbij de officier van justitie rekening zal houden met alle omstandighe-

¹ Telegraaf, 7 september 2011.

den van het geval. In de door u aangehaalde casus kan zodoende ook de omstandigheid dat het slachtoffer in een rolstoel zit een passend gewicht krijgen bij het formuleren van de strafeis.

Een straatroof als de onderhavige wordt aangebracht bij de meervoudige kamer van de rechtbank. Omdat het een feit is waarop maximaal twaalf jaar gevangenisstraf staat, wordt in de regel voorlopige hechtenis gevorderd, zodat de daders in afwachting van hun vonnis gedetineerd blijven.